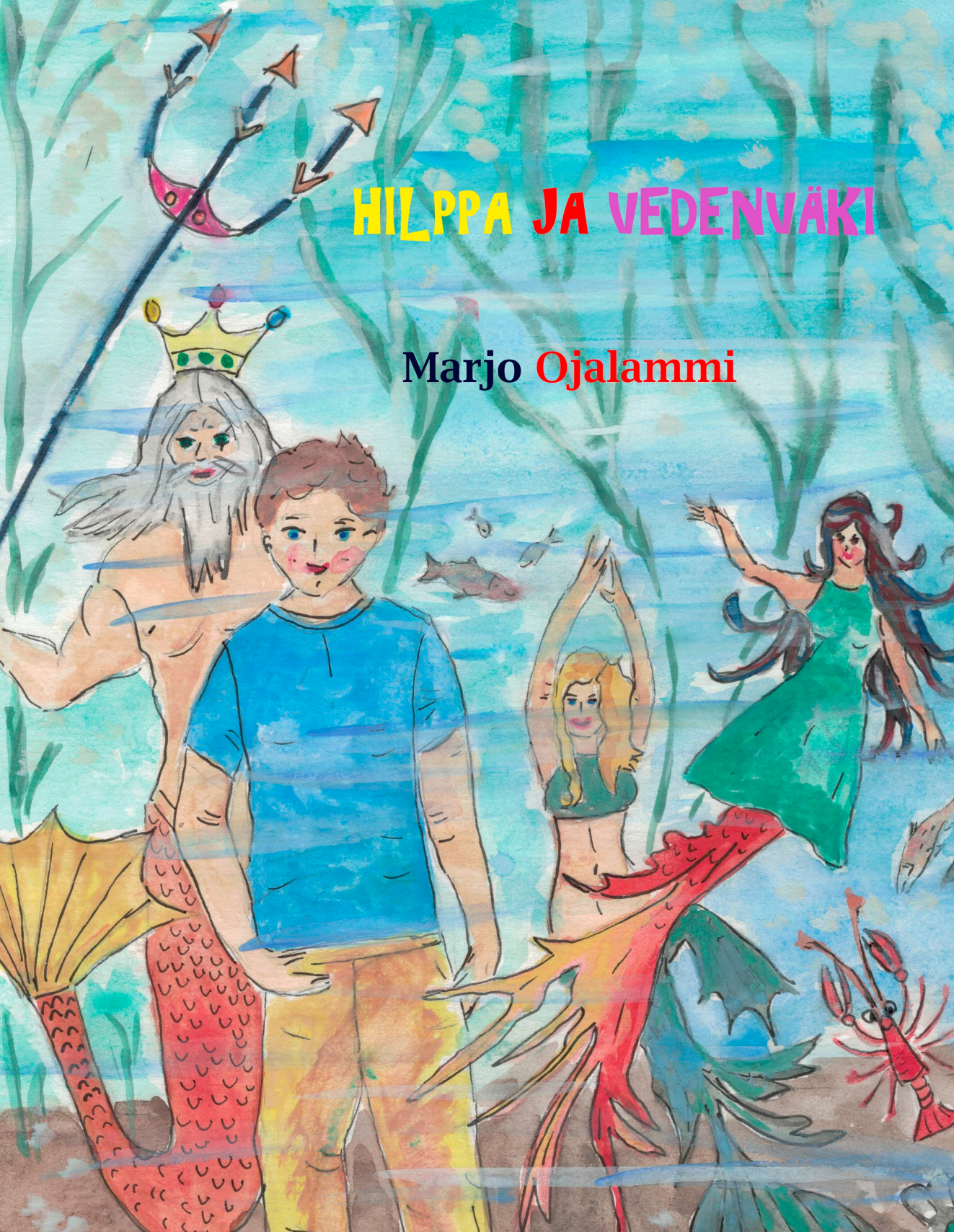

HILPPA JA VEDENVÄKI

Marjo Ojalamm

Hilppa ja Vedenväki

HILPPA JA VEDENVÄKI

Kertonut ja kuvittanut

Marjo Ojalammí

Kiitos Keravan kaupungin kulttuuripalveluille kohdeavustuksesta

Kuvien ja tekstin copyright © Marjo Ojalammi 2020

Kustantaja: BONA ANIMA, Kerava, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-69415-5-4

2. painos

*Omistettu kaikille niille, jotka rakastavat
luontoa ja vanhoja tarinoita*

- ja Onnille, joka viihtyy veden äärellä.

Joki ei ole suuren suuri; pieni virtapahanen vain, mutta siellä asustelee Näkki joukkoineen. Näkin valtakunta on varjojen valtakunta. Sitä se johtaa heltymättömällä valppaudellaan ja nokkeluudellaan. Näkin joukkoihin kuuluvat Joen asukkaat, kuten kalat ja muut joenelävät: Ravut, kotilot ja simpukat. Pienimpiin alaisiin kuuluvat veden pinnalla hyskelehtivät pitkäraajaiset hyönteiset.

Näkin lähimpiä sukulaisia ovat samaan heimoon kuuluvat vedenhaltijat: vedentyttäret ja vedenpojat sekä itse Vetehinen ja Veden Emäntä.

Vaikka Joki on kapea, se on melko syvä. Se kiemurtelee pelto- ja metsämaiemien halki kohdaten välillä pieniä talorykelmiä ja hieman suurempia kyliä.

Varsinkin entisaikaan virta toi elantoa sen varrella asuville ihmisille ja eläimille. Sitä pitkin kauppamiehet soutivat meren rannikon kaupungeista hankittujen tavaroiden kanssa Joen varrella sijaitseviin kyliin. Joskus tavat olivat sangen eksoottisia, kuten kaukomailta tuotuja hedelmiä, riisiä ja mausteita.

Jokea pitkin taistuivat kirkkomatkat joutuisasti; talvella jäätä pitkin ja kesällä soutaen. Joki tiesi olevansa tärkeä myös keväällä saapuville tukkilaisille, koska ilman virran vuota ei tukinuitto olisi ollut mahdollista. Lisäksi Joen virta pyöritti uskollisesti myllyä ja sahaa.

Muinaisina aikoina Näkki oli ehdoton Joen valtias. Se piti veden virtauksen käynnissä mahtisanallaan. Kosket pauhasivat sen tahdosta, ja Näkki oli juuri se ruhtinas, joka käski Joen laskea mereen. Ilman Näkkiä Joki olisi kenties pysähtynyt, ja kaikki elämä sen sisällä ja ympärillä olisi lakannut olemasta.

Näkkiä on harva ihminen nähnyt. Entisaikaan siitä huhuttiin, ja sitä pelättiin. Kukaan ei kuitenkaan oikein osannut sanoa, minkä näköinen Näkki on. Puhuttiin, että Näkki on kaunis nuori neito, joka laulullaan ja harpunoitollaan houkuttelee ihmisiä, varsinkin lapsia, omaan valtakuntaansa, Joen syvyyksiin. Sieltä ei koskaan enää voisi päästä pois.

Toiset väittivät Näkin olevan nuori mies, nuorukainen, joka komeudellaan lumooa uhrinsa. Eräs emäntä, jonka lapsen virta oli vienyt, kertoi vuorenvarmasti nähneensä leikkisän, mustan koiran, joka oli iloisena juossut

virran kuohuista kippuraista häntäänsä heiluttaen ja haukahtaen houkutellut emännän kolmivuotiaan pikkutytön Joen rantaan ja siitä veteen.

Tyttöä ei koskaan löydetty – ei myöskään koiraa.

Moni väitti Näkin olevan vain hahmoton lima- ja torkymöykky. Vaikka Näkin ulkoisesta hahmosta oltiin hyvinkin erimielisiä, sen kaikki tiesivät, että Näkki on paha olento. Sitä on syytä karttaa ja varoa. Näkki vetää veden alle. Se himoitsee erityisesti Joen rannalla leikkiviä lapsia, siksi aikuiset pelottelivat heitä Näkillä.

Vielä nykyäänkin vedenalaista Näkin valtakuntaa johdetaan Näkin palatsista käsin. Se sijaitsee Joen syvimmissä kohdassa. Juuri siinä kohtaa Joki tekee ison mutkan. Virran ranta on oikeastaan korkea kallio. Erikoista on se, että vaikka kalliolla ei juuri muhevaa multaa ole, sen päällä kasvaa ikiaikainen komea koivuvanhus. Koivun pitkät ja notkeat oksat kaartuvat veden pinnalle asti suojaten näin Näkin linnaa ylhäältä päin.

Näkki on rakennuttanut mahtavan palatsinsa veden varaan joutuneista soutuveneistä ja niiden airoista. Puupinnat on viimeistelty levillä ja vesikasveilla sekä koristeltu simpukankuorilla ja helmiäisillä. Palatsissa ei ole ikkunoita, vain jyrävä kaariportti, josta käydään sisälle. Näkin valtakun-

nansali sijaitsee linnan keskellä, jossa on myös meripihkasta valmistettu, kauniisti jokisimpukan helmillä koristeltu, valtaistuin.

Palvelijoinaan Näkillä on muutama uskollinen jokirapu. Palatsia vartioivat kyömynskaiset ja terävähampaaiset hauet.

Hilppa ja Vedenväki on tarina nuorukaisesta, joka temmataan yllättäen joenalaiseen valtakuntaan. Hilppa saa tutustua Näkkiin, Vetehiseen, Veden Emäntään ja Akvilliina -nimiseen vedenneitoon sekä moniin muihin Joen asukkaisiin.

Hilppa alkaa viihtyä Vedenalaisissa, mutta mitä sitten tapahtuukaan...

Hilppa ja Vedenväki on kauniisti akvarellikuvitettu kertomus muinaissuomalaisista luonnonmytologisista vedenhaltijoista, heidän tehtävistään ja luonnon-suojelusta - rakkauttakaan unohtamatta.

Teos on tarkoitettu lapsille ja nuorille seitsemästä vuodesta ylöspäin.

"Muinaisina aikoina Näkki oli ehdoton Joen valtiass. Se piti veden virtauksen käynnissä mahtisanallaan. Kosket pauhasivat sen tahdosta, ja Näkki oli juuri se ruhtinas, joka käski Joen laskea mereen. Ilman Näkkiä Joki olisi kenties pysähtynyt, ja kaikki elämä sen sisällä ja ympärillä olisi lakannut olemasta."

